

Sygnatura akt III AUz 103/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)

Sędziowie: SSA Katarzyna Wołoszczak

del. SSO Renata Pohl

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy L. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o emeryturę

na skutek zażalenia L. G.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 19 maja 2017 r. sygn. akt VIII U 280/17

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu celem dalszego prowadzenia pozostawiając temu Sądowi orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego odwołującego w postępowaniu zażaleniowym.

del. SSO Renata Pohl	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Katarzyna Wołoszczak
----------------------	--------------------------------	--------------------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 19 maja 2017 r., sygn. akt VIII U 280/17, Sąd Okręgowy w Poznaniu, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie odwołania L. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z 21 grudnia 2016 r. znak (...) o emeryturę.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 24 listopada 2016 r. sygn. akt VIII U 4989/13 oddalono odwołanie L. G. od decyzji z 6 września 2013 r. znak (...), którą odmówiono mu prawa do emerytury, a apelację od tego wyroku wywiódł pełnomocnik odwołującego i obecnie toczy się ona przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu pod sygn. akt III AUa 124/17. Sąd Okręgowy wskazał, że przedmiotem postępowania VIII U 280/17 jest prawo do emerytury, w związku z czym prawomocne rozstrzygnięcie w sprawie VIII U 4989/13 może mieć wpływ na rzeczone postępowanie.

Zażalenie od powyższego postanowienia wywiódł odwołujący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżając je w całości, zarzucając mu naruszenie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., poprzez uznanie, iż sprawa sądowa prowadzona pod sygn. akt VIII U 4989/13 ma charakter prejudycjalny względem postępowania VIII U 280/17 i w konsekwencji zawieszenie postępowanie. Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego od pozwanego na rzecz powoda, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Wniesione w sprawie zażalenie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. W orzecznictwie stwierdza się, że zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszona postępowanie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 grudnia 2005 r., V CK 407/05, LEX nr 462935). Wynik jednej z wielu spraw opartych na podobnym czy nawet takim samym stanie faktycznym, toczących się równocześnie w danym sądzie, nie stanowi prejudycjalności dla pozostałych spraw (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 18 września 2013 r., III AUz 297/13, LEX nr 1366066). Przytoczony przepis znajduje zastosowanie, gdy wynik jednego postępowania cywilnego zależy od wyniku innego postępowania cywilnego, ponieważ przedmiot postępowania prejudycjalnego stanowi element podstawy faktycznej (fakt lub dowód faktu) rozstrzygnięcia sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym; bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnych, nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 3 września 2013 r., III AUz 271/1, LEX nr 1366064). Orzeczenie zapadające w innym postępowaniu wchodzi zatem w skład podstawy faktycznej rozstrzygnięcia w sprawie, w której wyłoniła się kwestia prejudycjalna. Ponadto wskazuje się, że użycie słowa „może” w odniesieniu do zawieszenia postępowania oznacza, iż nawet jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od rozstrzygnięcia, jakie może zapaść w innej sprawie, sąd powinien ocenić, czy należy zawiesić postępowanie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 lutego 2006 r., II CSK 141/05, LEX nr 201027). Zawieszenie postępowania powinno być uzasadnione względami celowości i fakultatywność zawieszenia w omawianym przepisie nie oznacza dowolności sądu w ocenie, czy zachodzą przesłanki zawieszenia postępowania w konkretnym przypadku.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko skarżącego, że w sprawie VIII U 280/17 z uwagi na przedmiot i etap postępowania w sprawie VIII U 4989/13, nie zachodzą przesłanki ku temu, by je zawieszać.

Sądowi Odwoławczemu z urzędu wiadomym jest, iż przedmiotem rozpoznania w sprawie III AUa 124/17 jest decyzja z 6 września 2013 r., znak (...), którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43.) oraz ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – dalej: ustawa emerytalna (t.j. Dz. U. z 2016 r., po. 887 ze zm.), odmówił L. G. prawa emerytury. Natomiast przypomnieć należy, że decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z 21 grudnia 2016 r. znak (...), odmownie rozpoznano wniosek L. G. o przyznanie prawa do emerytury na podstawie art. 39 ustawy emerytalnej (emerytura górnicza).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, jeśli roszczenia L. G. w obu sprawach będą rozpoznane na korzyść odwołującego, tj. zostanie wnioskodawcy przyznane przez Sąd prawo do emerytury – zarówno górniczej, jak i w związku z pracą w szczególnych warunkach, organ rentowy wyliczy wysokość każdego ze świadczeń, ale będzie wypłacać jedno z nich – wyższe lub wybrane przez zainteresowanego (art. 95 ustawy emerytalnej). Jeśli natomiast na korzyść wnioskodawcy rozpoznany będzie jeden z dwóch wniosków o emeryturę, realizowane będzie prawo do przyznanego świadczenia. Sąd Apelacyjny podkreśla, że przesłanki uzyskania każdego z obu dochodzonych świadczeń są odmienne i dlatego rozstrzygnięcie w sprawie III AUa 124/17 nie stanowi prejudykatu jako podstawy rozstrzygnięcia sprawy o sygn. akt VIII U 280/17.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 108 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

del. SSO Renata Pohl	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Katarzyna Wołoszczak
----------------------	--------------------------------	--------------------------